

*****

**Örménymagyarok, akik hatottak, alkottak, gyarapítottak,
hogy a haza fényre derüljön, s kincses legyen,
Kolozsvár-Szamosújvár 2001. szeptember 14-16
IV., Jubileumi Konferencia**

Szamosújvár tárt karokkal fogadta az örménymagyar vendégeket

Nem véletlenül maradt Szamosújvár az utolsó "állomás" a IV. Örménymagyar Konferencia résztvevői számára. Az örmények "bölcsője" most is kitett magáért. Érdekes, a vendégek fogadásának ezúttal a mindig meleg hangulatú és meghitt Téka Művelődési Alapítvány adott otthont. Ki is tettek magukért a vendégszerető házigazdák, élen *Balázs-Bécsi Attila* tanárral és *Lengyel Marikával*. Igaz, reggel 9 órától a Budapestről és Kolozsvárról érkezett vendégek először a főtéri Örmény Székesegyházban szentmisén vettek részt, amelyet *Szakács Endre* helybeli örmény-katolikus plébános celebrált. Utána megtekintették Rubens híres festményét, majd Válaszútra utaztak, hogy meglátogassák a Kallós Alapítvány gazdag és hagyományörző néprajzi múzeumát. Közben a második utcabeli Téka-klubban sor került *Lengyel Ákosné „A sokszínű Erdély”* című kiállításának megnyitására. Közel száz szötesből, faliszőnyegből, kalotaszegi, széki, szász, román és örmény viseletből áll a kiállítás gazdag és változatos anyaga. Igazi művelődési esemény, amelyet nagyszámú érdeklődő tisztelt meg. Délben a vendégek megismerkedtek a városközponttal, a város történelmi és építészeti remekműveivel és felkeresték *Szongott Kristóf* emlékplakettjét, ahol koszorút helyeztek el. A városi sétát a tevékeny és mindig munkára kész helybeli 51. sz. Csetz János cserkészcsapat szervezte. Valódi történelemórának lehettünk részesei.

Szamosújvárott sem maradtak el a könyvbemutatók és a történelmi, néprajzi és népművészeti előadások. Ezúttal helybeli és dési előadók szerepeltek napirenden. Mindnyájan érdekes, vonzó és tanulságos műsorral lepték meg a népes hallgatóságot.

Vasárnap este a szamosújvári Téka-házban jól sikerült baráti összejövettel zárultak a negyedik alkalommal megrendezett Örménymagyar Konferencia munkálatai, ahol mindenki jól szórakozott. Mindenki a viszontlátás reményével távozott.

Erkedi Csaba

*****

"Kincses Kolozsváron" vendégeskedtem...
avagy gondolataim a konferencia kapcsán

Mint minden kisgyerek, én is gyűjtöttem a "kincseket": szalvétát, gyufacímkét, képeslapokat, stb. Képeslap-gyűjteményem legkedvesebb darabja egy megsárgult, szakadozott szélű kép volt, rajta egy szép lovasszobor, a háttérben karcsú tornyú templom. Sokszor és sokat nézegettem. Kincses Kolozsvár főterét ábrázolta a Mátyás szoborral. A gyermeki képzelet kigyúlt: Kolozsvárt elképzeltem csillogó-villogó városnak (mint a mesében, minden ezüstmű-arányból volt) s a mesebeli király, az igazságos Mátyás testet öltött a szoborban. Megragadott a daliás, a diadalmas király, a hadvezér személye, akiről sok mesét, történetet hallottam. Későbbi irodalom-történelem tanulás során - ha Hunyadi Mátyás szóba került - lelki szemem előtt mindig ez a szobor jelent meg.

I. Mátyás (1443-1490) Hunyadi János kormányzó és Szilágyi Erzsébet fia. Prágai fogsága után a rákosi királyválasztó gyűlésen a köznemesség és a főrendek nagy része uralkodóvá választotta (1458) a nándorfehérvári győző fiát. Uralkodása első éveiben még nem szilárd a trónja. Többször is összeesküvést szőnek ellene, III. Frigyeset támogatják vele szemben.